

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งผู้วิจัยรายงานผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
เอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามขนาดโรงเรียน
และประสบการณ์ทำงานของครู

สมมติฐานการวิจัย

1. ครูที่อยู่โรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แตกต่างกัน
2. ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงาน 1-5 ปี (ร้อยละ 33.87)
รองลงมา 6-10 ปี (ร้อยละ 33.33) และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 32.80) ตามลำดับ
และส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง (ร้อยละ 34.68) รองลงมาเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก

(ร้อยละ 32.80) และโรงเรียนขนาดใหญ่ (ร้อยละ 32.53) ตามลำดับ

2. ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งโดยรวม และเป็นรายด้านทุกด้าน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏดังนี้

2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย รองลงมาคือการบริหารจัดการใช้หลักสูตรให้เหมาะสม และการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้ทันสมัย และเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ตามลำดับ

2.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ชี้คหุ่่นเหมาะสมกับธรรมชาติและความต้องการของผู้เรียน รองลงมาคือ การส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการส่งเสริมให้ครูผู้สอนรับผิดชอบแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้และช่วงชั้นการเรียนรู้มีอิสระในการออกแบบการเรียนรู้ ตามลำดับ

2.3 ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน มีปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน รองลงมาคือ การส่งเสริมจัดทำแผนการวัดผล และประเมินผล แต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สาระการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผลของสถานศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ตามลำดับ

2.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การศึกษา วิเคราะห์ วิจัย การบริหารการจัดการและการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการในภาพรวมของสถานศึกษา รองลงมาคือ

การส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ และการส่งเสริมให้ความรู้ จัดการอบรมการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนแก่ครูผู้สอน ตามลำดับ

2.5 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อการสื่อสาร มีปัญหา การบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับ น้อยทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การประเมินผล การใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของครู รองลงมาคือการวิเคราะห์ ความจำเป็นของการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ

2.6 ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ มีปัญหาการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับ น้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย จากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การนำวิทยากรท้องถิ่นที่มีความสามารถในด้านต่าง ๆ มาช่วยในการจัดการเรียนการสอน รองลงมาคือการสำรวจแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา และการจัดตั้งและพัฒนา แหล่งเรียนรู้รวมทั้งพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้และประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น ตามลำดับ

2.7 ด้านการนิเทศการศึกษา มีปัญหาการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก ไปน้อย ได้แก่ การประเมินผลการนิเทศภายในเพื่อนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนา ความรู้ความสามารถของครูและพัฒนาการเรียนการสอน รองลงมาคือการวางแผนงานและ จัดทำโครงการนิเทศภายในสถานศึกษา และความร่วมมือของบุคลากรในการนิเทศภายใน ตามลำดับ

2.8 ด้านการแนะแนวการศึกษา มีปัญหาการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก ไปน้อย ได้แก่ การจัดระบบการแนะแนวทางวิชาการและวิชาชีพ โดยเชื่อมโยงกับระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน รองลงมาคือการประสานความร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ ด้านการแนะแนวการศึกษากับสถานศึกษาอื่นที่ใกล้เคียง และการติดตามและประเมินผลการ จัดการแนะแนวในสถานศึกษาของโรงเรียน ตามลำดับ

2.9 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีปัญหา

การบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่น ในการปรับปรุงพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบคุณภาพการศึกษา รองลงมาคือ การดำเนินการพัฒนาตามแผน ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพภายในเพื่อปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และการจัดระบบโครงสร้างองค์กรให้รองรับกับการจัดระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ตามลำดับ

2.10 ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน มีปัญหาการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างบุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ ชุมชนและท้องถิ่น รองลงมาคือ การดำเนินการส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการของโรงเรียน และการให้ความรู้เสริมสร้างความคิดเทคนิคและทักษะทางวิชาการ เพื่อการพัฒนาทักษะวิชาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน ตามลำดับ

2.11 ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น มีปัญหาการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับองค์กรต่าง ๆ รองลงมาคือ การประสานความร่วมมือช่วยเหลือในการพัฒนาวิชาการกับหน่วยงานอื่น เช่น สถานศึกษา อบต. เป็นต้น ตามลำดับ

2.12 ด้านการส่งเสริม และสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงานและสถานศึกษาอื่นที่จัดการศึกษา มีปัญหาการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงานและสถานบันอื่นที่จัดการศึกษา รองลงมาคือ การศึกษาความต้องการในการได้รับการสนับสนุนด้านวิชาการของบุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงานและสถานบันอื่นที่จัดการศึกษา และการสนับสนุนการพัฒนาวิชาการและการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาของบุคคลและครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงานและสถานบันอื่นที่จัดการศึกษา ตามลำดับ

3. ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามขนาดโรงเรียน

โรงเรียนขนาดเล็ก มีปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งโดยรวม และเป็นรายด้าน อยู่ในระดับน้อย เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน

โรงเรียนขนาดกลาง มีปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งโดยรวม และเป็นรายด้าน อยู่ในระดับน้อย เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และด้านการส่งเสริม และสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กรหน่วยงานและสถานศึกษาอื่นที่จัดการศึกษา

โรงเรียนขนาดใหญ่ มีปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งโดยรวม และเป็นรายด้าน อยู่ในระดับน้อย เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน

4. ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามประเภทโรงเรียน

ครูที่มีอายุ 1-5 ปี มีปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งโดยรวม และเป็นรายด้าน อยู่ในระดับน้อย เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา รองลงมาคือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน ตามลำดับ

ครูที่มีอายุ 6-10 ปี มีปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งโดยรวม และเป็นรายด้าน อยู่ในระดับน้อย เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริม และสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล

ครอบครัว องค์กรหน่วยงานและสถานศึกษาอื่นที่จัดการศึกษา และด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ตามลำดับ

ครูที่มีอายุมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งโดยรวม และเป็นรายด้าน อยู่ในระดับน้อย เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน ตามลำดับ

5. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกขนาดโรงเรียน และประเภทการทำงาน

5.1 ครูที่อยู่โรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวม และเป็นรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

5.2 ครูที่มีประเภทการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวม และเป็นรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถนำมาอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

1. ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในยุคปฏิรูปการศึกษา ครูต้องปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ทำให้ข้าราชการครูทุกคนต้องปรับเปลี่ยนบทบาทต่าง ๆ อย่างมากมาย เพื่อให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง และสามารถแข่งขันกับโรงเรียนของรัฐบาล และโรงเรียนเอกชนด้วยกันเอง โดยเฉพาะงานวิชาการ ซึ่งเป็นงานหัวใจของโรงเรียน จึงทำให้โรงเรียนต่าง ๆ ลงมือปฏิบัติอย่างจริงจัง มีความกระตือรือร้นในการบริหารจัดการด้านวิชาการมากขึ้น จึงทำให้บุคลากรครูในโรงเรียนเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในระดับน้อย ผลการวิจัยครั้งนี้

สอดคล้องกับผลการวิจัยของ คมเดช สีหาฤทธิ์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น พบว่า ความคิดเห็นของ บุคลากรในโรงเรียนเอกชน เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับ ประถมศึกษา ในจังหวัดขอนแก่น ในภาพรวม บุคลากรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอยู่ใน ระดับน้อย โดยงานที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรกคือ งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการ เรียนการสอน รองลงมาคือ งานวางแผนวิชาการ และงานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ส่วนงานที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ งานวัดผลและประเมินผล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ น้ำทิพย์ ทะศรีแก้ว (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน เอกชน จังหวัดน่าน พบว่า ปัญหาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน - จังหวัดน่าน มีปัญหาในระดับน้อย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ด้าน การจัดทำแผนการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดผลและประเมินผล

2. ความคิดเห็นของครูที่อยู่โรงเรียนขนาดต่างกัน ต่อปัญหาการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดย ภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะภารกิจการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ไม่ว่าจะ เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ต่างมีขอบข่ายความรับผิดชอบใน กรอบงานทั้ง 12 งาน เหมือนกัน ภารกิจในการปฏิบัติงานไม่ได้ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน กล่าวคือ โรงเรียนเล็กก็ปฏิบัติงานภายในข้อจำกัดของตน คือ มีบุคลากรน้อย งบประมาณและ องค์กรประกอบต่าง ๆ ก็น้อยไปด้วย ในขณะที่โรงเรียนใหญ่ก็ปฏิบัติงานเพิ่มตามสัดส่วน โดย บุคลากรมากขึ้น งบประมาณก็มากขึ้น แต่โดยภาพรวมก็ถือว่ามีปัจจัยสนับสนุนตามสัดส่วน จึงทำให้ครูโรงเรียนเอกชนที่อยู่โรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดย ภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุระชัย นันทะบุตร (2547 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนเอกชนคาทอลิก ระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 ในสังฆมณฑลอุบลราชธานี พบว่า ผู้บริหาร และ ครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานของ โรงเรียนเอกชนคาทอลิกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 1-2 ในสังฆมณฑลอุบลราชธานี โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่าระหว่างผู้บริหารและ ครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดใหญ่กับ โรงเรียนขนาดกลางมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการที่แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน ต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า บุคลากรครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน ต้องทำงานภายในโรงเรียนที่มีระบบการบริหารจัดการเดียวกัน ซึ่งงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ต้องเป็นไปตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่มุ่งให้การกระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาคำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็วสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ซึ่งจะเป็ปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษาต่าง ๆ ไม้เว้นแต่โรงเรียนเอกชน มีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดผล ประเมินผล รวมทั้งการวัดปัจจัยเกื้อกูลการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่นเอง ซึ่งครูโรงเรียนเอกชนที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน ต้องทำงานร่วมกันภายใต้หลักการดังกล่าว จึงทำให้ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการไม้แตกต่างกัน ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทศนชัย สุชะพันธุ์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดแพร่ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดแพร่ที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานน้อยกว่า 8 ปี และ 8 ปีขึ้นไป มีปัญหาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาในภาพรวมไม้แตกต่างกัน ; สุระชัย นันทะบุตร (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชนคาทอลิก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 ในสังฆมณฑลอุบลราชธานี พบว่า ผู้บริหาร และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนคาทอลิกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 ในสังฆมณฑลอุบลราชธานี โดยภาพรวมไม้แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สฤมดี กุลภา (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการตามแนวทางการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 พบว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 20 ปีลงมา และมีประสบการณ์ในการทำงาน 20 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการตามแนวทางการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ไม้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหาการบริหารงานวิชาการจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และปัญหาด้านการส่งเสริม และสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กรหน่วยงานและสถานศึกษาอื่นที่จัดการศึกษา ผู้วิจัยขอเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

1.1 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

โรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย การบริหารการจัดการและการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการในภาพรวมของสถานศึกษา มีการส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ และมีการส่งเสริมให้ความรู้ จัดการอบรมการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนแก่ครูผู้สอน

1.2 การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

โรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่น ในการปรับปรุงพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบคุณภาพการศึกษา ควรมีการดำเนินการพัฒนาตามแผน ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพภายในเพื่อปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และการจัดระบบโครงสร้างองค์กรให้รองรับกับการจัดระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

1.3 การส่งเสริม และสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถานศึกษาอื่นที่จัดการศึกษา

โรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถานบันอื่นที่จัดการศึกษา ควรมีการศึกษาความต้องการในการได้รับการสนับสนุนด้านวิชาการของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถานบันอื่นที่จัดการศึกษา

และควรมีการสนับสนุนการพัฒนาวิชาการและการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาของบุคคลและครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทำวิจัยในทำนองเดียวกันในภาคอื่น ๆ เพื่อให้มีข้อเสนอแนะในการกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ 3 ด้าน ที่มีปัญหาอยู่ในอันดับต้นๆ ได้แก่ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และด้านการส่งเสริม และสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กรหน่วยงานและสถานศึกษาอื่นที่จัดการศึกษา โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เพื่อให้ได้ผลการวิจัยในเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY